

[Christophersen.]

givningen som et fast ørebeløb. Egentlig var det vel mere rimeligt, at man her ligesom i toldlovgivningen opererede med nogle procentsatser, men vi har altså på grund af den særlige form for lovgivning ofte den situation, at vi må regulere afgiftssatserne i takt med den almindelige prisudvikling, og det er derfor en ajourføring af afgifterne, vi her stilles over for.

Så er der to andre lovforslag, det er forslaget om en el-afgift, og det er forslaget om en forhøjelse af vægtafgiften, og her spiller jo også energipolitiske synspunkter ind. Vi betragter fra vestres side disse lovforslag bl. a. som et forsøg på at gøre forbrugerne mere omkostningsbevidste, når det drejer sig om anvendelse af energi og energikrævende ting. Der er ikke tvivl om, at den stærke forhøjelse af vægtafgiften f. eks. vil få mange til at overveje, om deres valg af motorkøretøj nu også ud fra et økonomisk synspunkt er det rigtige. På tilsvarende måde har vi, hvor det drejer sig om afgiften på privat elektricitetsforbrug, et instrument, som kunne glide ind i en mere langsigtet energipolitik, og jeg vil godt her fremhæve, at denne afgift jo også i regeringens forslag er permanent og således senere måske kan indgå i finansieringen af en række energiforsyninger og en række energiuviklinger.

Den tredje gruppe forslag, jeg vil knytte en bemærkning til, er de kraftige midlertidige forhøjelser: den meget stærke midlertidige forhøjelse af indregistreringsafgiften, den stærke midlertidige forhøjelse af afgiften på fjernsyn og de midlertidige afgifter på en lang række hårde hvidevarer samt den nye afgift, også midlertidig, på lystfartøjer.

Her står vi med afgiftsforslag, hvis formål ikke så meget er at føre frem til en statsfinansiel stramning som at dreje forbrugernes interesse væk fra i de næste 7 måneder at anskaffe sig ting af denne art. Det er altså en valutaværende foranstaltning, hvis første mål må være at begrænse importen af automobiler, af fjernsyn og af en lang række hvidevarer for dermed at lette den danske handelsbalance.

Jeg kan for at give et indtryk af de beløbsstørrelser, vi her kan operere med, nævne, at vi i 1973 brugte knap 3 mia kr. i udenlandsk valuta på import af personbiler.

I indeværende år ville vi formentlig nå op i nærheden af 3½ mia kr. og man kan altså sige, at hvis det i de resterende 7 måneder af 1974 blev muligt blot at halvere importen af personmotorkøretøjer, ville den danske valutastilling altså blive aflastet med noget nær 1 mia kr. Det er altså ikke småting, der her er nedlagt i forslaget; der er virkelig konsekvenser, positive konsekvenser, af dets gennemførelse.

Jeg skal så blot til sidst sige, at vi naturligvis er fuldt opmærksomme på, at forslag af denne art griber ind i mange dispositioner. Vi er også opmærksom på, at en række erhvervsvirksomheder kan komme i en vanskelig situation, og derfor er vi naturligvis indstillet på, sådan som det også fremgår af finansministerens fremsættelse og bemærkninger, at forhandle om, hvordan man kan mildne de virkninger, det kan have for konkrete danske virksomheder, og de virkninger, det kan have for produktion og beskæftigelse her i landet.

Men man må til gengæld være opmærksom på, at en gennemførelse af disse forslag vil kunne få en række positive virkninger for dansk erhvervsliv, fordi den stramning af finanspolitikken og den samlede økonomiske politik, der her lægges op til, i givet fald kunne afbalanceres af en mildere pengepolitik, en mildnelse på et område, hvor erhvervslivet så sandelig i de sidste måneder har været nødt til at bære nogle meget, meget tunge byrder i form af kreditrationering og et abnormt højt renteniveau. Derfor vil vi under udvalgsbehandlingen naturligvis deltage uhyre positivt i undersøgelsen af lovforslagene, af deres konsekvenser, og i bestræbelserne på at få dem omsat til realiteter, således at vi på den måde kan få videreudviklet den økonomiske politik, der er nødvendig.

Dahlgaard (RV):

Man kan spørge, hvorfor regeringen ikke fremkom med sine afgiftsforslag til begrænsning af efterspørgslen allerede i februar-marts, da vi behandlede den omkostningsdæmpende ydelse, og da vi altså dermed i det hele taget behandlede den økonomiske situation.

Jeg tror, der er to svar på det. For det første har regeringens konjunkturbedømmelse ikke været særlig sikker — jeg mener,